

«ΕΞΕΤΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ» ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ 1981 ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

ΜΕΡΟΣ 58ο

Περί τα τέλη Αυγούστου - αρχές Σεπτεμβρίου του 1997 και ενώ απέμενε μια εβδομάδα για την καθιερωμένη ομιλία του Πρωθυπουργού στην 62α Διεθνή Έκθεση της Θεσσαλονίκης, η κυβέρνηση Σημίτη δεν είχε ακόμη καταλήξει στα βασικά μεγέθη του Προϋπολογισμού του 1998. Η αιτία ήταν οι διαφωνίες των υπουργών που βρίσκονταν στην «τσοχατζοπουλική» πλευρά της κυβέρνησης σχετικά με τα κονδύλια των προϋπολογισμών των υπουργείων τους.

Έτσι, ο κ. Σημίτης στην ομιλία του στη Θεσσαλονίκη το Σάββατο 6 και στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε την Κυριακή 7 Σεπτεμβρίου στη Θεσσαλονίκη αναφέρθηκε στην οικονομική πολιτική που θα εφαρμοζόταν στη διετία 1998 και 1999, λέγοντας ότι η κυβέρνησή του «δεν θα επηρεαστεί από το όποιο βραχυχρόνιο κόστος», τονίζοντας ότι «έχουμε μπροστά μας εντελώς συγκεκριμένους, πιεστικούς και δύσκολους στόχους, που πρέπει να πετύχουμε ταυτόχρονα το πολύ σε δύο χρόνια». Ωστόσο, εκείνα που είχε πει στη Θεσσαλονίκη και στόχο είχαν τη δημιουργία μιας περίπου ειδυλιακής εικόνας για την κατάσταση της οικονομίας της χώρας μας ανετράπησαν από το περιεχόμενο της έκθεσης του ΟΟΣΑ, η οποία δημοσιοποιήθηκε τη Δευτέρα 8 Σεπτεμβρίου 1997 και δημοσιεύθηκε την Τρίτη 9 Σεπτεμβρίου 1997.

Έκθεση-καταπέλτης απ' τον ΟΟΣΑ

Με την έκθεσή του για την πορεία της ελληνικής Οικονομίας, ο ΟΟΣΑ... χτύπησε «διπλό καμπανάκι» κινδύνου. Το ένα ήταν για τον ορατό κίνδυνο να μείνει η χώρα μας εκτός της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, γιατί δεν κάνει σωστή προσπάθεια να επιτύχει τους στόχους της Σύγκλησης. Και το δεύτερο αφορούσε το συνταξιοδοτικό πρόβλημα, για το οποίο προτεινόταν η αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης στο 65ο έτος! Φυσικά, τις σοβαρές επισημάνσεις της έκθεσης αυτής ο αρμόδιος υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ.

ΚΟΛΑΦΟΣ

για Σημίτη η έκθεση ΟΟΣΑ

Του
ΣΤΕΦ. Β. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ
anagrostou@elefteros.gr

κ. Παναγιωτίου απέφυγε να τις σχολιάσει, προφανώς γιατί θα έπρεπε να ομολογήσει την αποτυχία της μέχρι τότε ασκουμένης οικονομικής πολιτικής.

Στην έκθεσή του ο ΟΟΣΑ επεσήμαινε ότι:

- «Η ελληνική οικονομία απέχει πολύ από το να εκπληρώνει τα κριτήρια της Συνθήκης του Μάαστριχτ και, συνεπώς, πρέπει να επιταχυνθεί η διαδικασία των μεταρρυθμίσεων, ώστε η Αθήνα να μπορέσει να συμμετάσχει στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση (ΟΝΕ).

- «Υστερα από τη "χαλάρωση" της οικονομικής πολιτικής στη διάρκεια του 1996, ιδίως στον τομέα της δημοσιονομικής εξυγίανσης και της δομικής μεταρρύθμισης, επείγει σήμερα να επιταχυνθεί ο ρυθμός των μεταρρυθμίσεων».

- «Η ελληνική οικονομία "υποποίησε" αξιόπαινες προσπάθειες κατά το πρώτο ήμι-

σι του πενταετούς προγράμματος σύγκλησής της (1994-1999), αλλά όμως η αναλογία του δημοσίου ελλείμματος με το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ) παραμένει ανώτερη του ποσοστού 3%, που απαιτείται από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ».

- Ο ετήσιος ρυθμός του πληθωρισμού είναι ανώτερος στην Ελλάδα του κοινοτικού μέσου όρου του 3%. (Σ.Σ. στο τέλος Αυγούστου 1997 ο πληθωρισμός σε μέση επίπεδα ήταν 6,5% ήτοι υπερδιπλάσιος του μέσου όρου του κοινοτικού πληθωρισμού).

- Ο ρυθμός ανάπτυξης της Οικονομίας τόσο φέτος όσο και το επόμενο έτος θα φθάσει το 3%, ενώ η ελληνική κυβέρνηση έχει θέσει ως στόχους το 3,5% και το 3,75%, αντιστοίχως.

- Η ανάπτυξη της παραγωγής έφθασε στο τέλος 1996 στο 2,5% και ήταν ανώτερη του κοινοτικού μέσου όρου.

- Ανάκαμψη παρατηρήθηκε ταυτόχρονα στον τομέα της οικοδομής (στέγης) ύστερα από μια 5ετή ύφεση.

- Τονώθηκε η ιδιωτική κατανάλωση, κάτι θετικό, που αμβλύνεται ωστόσο από την έλλειψη δυναμισμού στον εξαγωγικό τομέα.

- Στο μέτωπο της ανεργίας, παρά τη συνεχή δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, το ποσοστό των ανέργων σε σύγκριση με τον «ενεργό» πληθυσμό διαμορφώθηκε στο 10,4% στο τέλος του 1996. (Σ.Σ. η Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία είχε ανακοινώσει ότι το ποσοστό της ανεργίας το 1996 αυξήθηκε στο 10,3%)

- Όλο το φετινό 12μηνο, η ανάπτυξη θα «τροφοδοτηθεί» από τα χαμηλά επιτόκια, από τη μεγιστοποίηση των εισοδημάτων, αλλά και από τη μαζικότερη εισροή κεφαλαίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ελληνική οικονομία.

- Οι σταθερές ισοτιμίες της δραχμής θα «φρενάρουν» τις πληθωριστικές πιέσεις, κάτω από την παράλληλη πίεση του υψηλού συγκριτικά κόστους εργασίας στην Ελλάδα.

Στα 65 το όριο για συντάξεις...

- Την αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης στα 65 για όλους τους ασφαλισμένους πλην των αγροτών και των εμπόρων (ΤΕΒΕ) και αλλαγή του τρόπου υπολογισμού των συνταξεων, προτείνοντας την εφαρμογή του συστήματος αυτού από το 2000!

- Ο υπολογισμός των συντάξεων βάσει των αποδοχών της τελευταίας 5ετίας για τους εργαζομένους στον ιδιωτικό τομέα και βάσει του τελευταίου μισθού για τους δημοσίου υπαλλήλους είναι «ο πιο γενναιόδωρος» μεταξύ των χωρών του Οργανισμού και θα πρέπει να τροποποιηθεί. Για αυτό προτείνει η Ελλάδα να ακολουθήσει το παράδειγμα άλλων χωρών και να αυξήσει τον χρόνο βάσει του οποίου θα υπολογίζεται η σύνταξη, χωρίς να αποκλείει το ενδεχόμενο ο υπολογισμός αυτός να γίνεται από τη στιγμή που προσλαμβάνεται ο εργαζόμενος! Δηλαδή, η σύνταξη να προκύπτει από τον μέσο όρο των αποδοχών του ασφαλισμένου από τότε που θα απασχοληθεί έως τη

στιγμή που θα συνταξιοδοτηθεί! Εάν ισχύσει το προτεινόμενο καθεστώς, οι συντάξεις θα περικοπούν δραστηρικά, ο δε ΟΟΣΑ εκτιμά ότι θα περιορισθεί η εισφοροδιαφυγή.

- Αντίστοιχα προτεινόταν η αποσύνδεση της σύνταξης από τον τελευταίο μισθό των δημοσίων υπαλλήλων.

- Η αύξηση του ορίου της 35ετίας για τη θεμελίωση του δικαιώματος πρόωρης συνταξιοδότησης. Ενδεικτικά επισημαιοταν ότι στη Γαλλία το όριο αυτό είναι 38 έτη και στη Γερμανία τα 40 έτη.

- Η ανάγκη ενοποίησης των Ταμείων, ενώ θεωρούσε ότι το ασφαλιστικό είναι μείζον θέμα για την ελληνική οικονομία λόγω και των δημογραφικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η χώρα μας.

- Η σχέση των ηλικιωμένων ως προς τους νεότερους από 25% που είναι τώρα θα επιδεινωθεί σε 40% το 2030 και θα κορυφωθεί στο 61% το 2050. Η έκθεση κατέληγε με την επισήμανση ότι εάν δεν ληφθούν άμεσα μέτρα, θα είναι αδύνατη η εξυγίανση του ασφαλιστικού συστήματος της χώρας.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ